

สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2555

สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ธันวาคม 2555

ชยารัตน์ แพทอง. (2555). สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา
ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท. วท.ม.(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม อาจารย์ ดร.อัศวิน
มณีอินทร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินดา เจียรนัย.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท
กรุงเทพมหานครตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา อายุ และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
นักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษาเขตพญาไท
กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม
ข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์
ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ t - test
และ F - test

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1.การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการนักศึกษา ศูนย์การศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบว่ามีการมอบ
หน้าที่การจัดกิจกรรมให้แก่ครูในด้านการจัดการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่ง
อำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมนันทนาการ

2.การตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง อายุระหว่าง
25 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีอาชีพเป็นพนักงานองค์การ
มหาชน

3.ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ พบว่า มีความต้องการการจัดกิจกรรม
นันทนาการโดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้าน
สถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมนันทนาการ

4.การเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนออกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

STATES AND NEEDS ON THE RECREATION ACTIVITY MANAGEMENT OF THE
STUDENT IN NON – FORMAL AND INFORMAL EDUCATION CENTER AT HIGH
SCHOOL, PHAYATHAI DISTRICT, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
December 2012

Chayarat Paetong. (2012). *States and needs on the recreation activity management of the student in Non-Formal and Informal Education Center at High School, Phayathai District, Bangkok*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Faculty of Graduate Studies. University .Advisor: Dr. Assawin Maneein, Prof. Dr. Winida Jiaranai

The purposes of this research were to study the state and needs on the recreation activity management of the students in Non – Formal and Informal Education Center at high school for education, Phayathai district, Bangkok, according to gender, level of education, age and occupation. The 198 samples used in this research were the student in center and non-formal and informal education, Phayathai, Bangkok in the academic year of 2554. The tool of interview and questionnaire that the research constructed with .93 reliability. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t - test and F- test.

The result was as follows:

1. An interview of the student activities, in non-formal and informal education center at high school, Phayathai district, Bangkok was found that there were the delegation of the recreation Functions and activities to the teachers in the field of management. personnel carriers, the facility, equipment and facilities and recreational activities.

2. The answer for that the majority of students were female, aged between 25 years and most of the high school and a career as a public employee.

3. Needs for activities that demanded for leisure activities as a whole and in all aspects, including high level management, personnel carriers, the facility, equipment and facilities and recreational activities.

4. The comparison to the activities of students in Center the formal education system and school level, Phayathai district, Bangkok had a different sex, age and occupation was found that they were different organized activities. The Student Center, education and leisure, education level, Phayathai district , Bangkok with different levels of education. Demand for recreation activities differ statistically significant at the .05 level.

สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ธันวาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะความกรุณาเอาใจใส่ และให้กำลังใจ รวมทั้งคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จาก อาจารย์ ดร. อัครวิน มณีอินทร์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิดา เจียรนัย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ทุ่มเท ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ลูกศิษย์อย่างเต็มความสามารถ

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาตรวจแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จนได้เครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพ

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ เป็นอย่างสูงที่ทำให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบปากเปล่า รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้ข้อเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้มีพระคุณหลายท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ ที่ได้ให้ความร่วมมือร่วมแรงตลอดจนกำลังใจให้งานวิจัยสำเร็จด้วยดี

คุณประโยชน์หรือกุศลใดที่เกิดจากการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแก่คุณพ่อคุณแม่ และเป็นเครื่องบูชาที่อบรมเลี้ยงดูที่ดีมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีความอดทน มานะ พยายาม พันฝ่าอุปสรรคจนประสบความสำเร็จในครั้งนี้

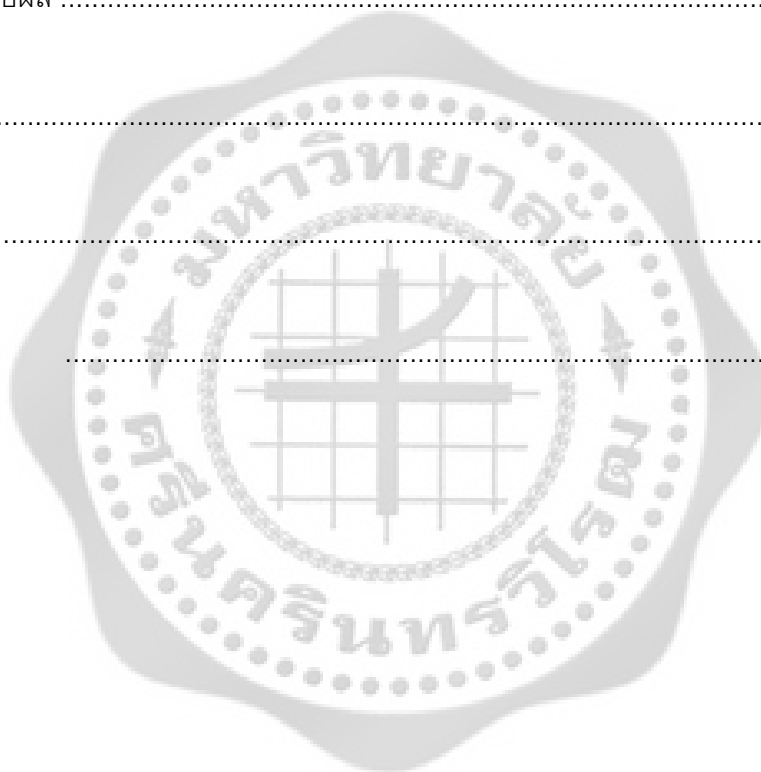
ชยารัตน์ แพทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพและความต้องการ	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ	12
ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
งานวิจัยในต่างประเทศ	29
งานวิจัยในประเทศ	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายของการวิจัย	53
สมมติฐานในการวิจัย	53
สรุปผลการวิจัย	54
อภิปรายผล	56
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66
ประวัติผู้วิจัย	77

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามด้าน	43
2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการจัดการ นันทนาการของนักศึกษาศูนย์ตัวอย่างศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท	44
3 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ.....	48
4 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรอายุ.....	48
5 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา	49
6 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรอาชีพ	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กิจกรรมนันทนาการ สามารถลดภาวะความเครียดเสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นได้ เพราะการที่ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้น จะทำให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีสุข สบายใจจากกิจกรรมที่เข้าร่วมดังที่ คณิต เขียววิชัย (กรรณการ ไวยสุธา. 2549: บทนำ; อ้างอิงจาก คณิต เขียววิชัย. 2529: 23) กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการ ไว้ว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าวิถีการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจนเป็นผลให้คนเราต้องเผชิญกับปัจจัยที่ท้าทายอย่างหนึ่งนอกจากเรื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและอาหารแล้ว การพักผ่อนก็มีความจำเป็นในชีวิตคนเราเพิ่มขึ้น อีกอย่างหนึ่ง จากการเปลี่ยนแปลงนี้เองทำให้นันทนาการเริ่มมีบทบาทและมีความสำคัญต่อสังคมมนุษย์เป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ บัทเลอร์ (อเนก หงษ์ทองคำ. 2542; อ้างอิงจาก Bucher. 1959 : 14) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ว่า นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เป็นทางออกที่ดีของการแสดงออกและการพัฒนาตนเอง นันทนาการช่วยให้เด็กมีความเจริญเติบโต และมีประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิต ช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้น และกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยให้เด็กทักษะชีวิต ส่วนผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นการคบหาสมาคม และนันทนาการเป็นวิธีหาความสุขซึ่งช่วยให้เกิดการสมดุลในชีวิตกับการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับสมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 33) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนันทนาการที่ให้ผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทางด้านจิตวิทยา ทางด้านร่างกายและสังคม ซึ่งเป็นสิ่งดีมีคุณค่าทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม

ตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติมีหลักการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยโดยการผสมผสานระหว่างการศึกษาทั้งสามรูปแบบ เพื่อให้สามารถพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตของ

ประชาชนได้อย่างต่อเนื่องและการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางและเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้เป็นไปอย่างมีระบบและต่อเนื่อง มีการบริหารการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้และเสริมสร้างภูมิปัญญาอันจะมีผลในการพัฒนากำลังคนและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป (อุดม เขยกิจวงศ์. 2551: 12 – 26)

การจัดกิจกรรมนันทนาการจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยได้พัฒนาทุกๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาได้เป็นอย่างดี จะช่วยกล่อมเกลาคิดใจให้เกิดความเพลิดเพลิน รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพต่อไป (เยาวพา เดชะคุปต์. 2542: คำนำ) ดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ. 2535: 144) กล่าวว่ากิจกรรมนันทนาการมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาอารมณ์ สุขและความสามารถต่างๆ ของแต่ละบุคคล โดยภาพรวมนันทนาการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคมเป็นอย่างดี

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขตพญาไท ที่มีหน้าที่ในการพัฒนาให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประสิทธิภาพ ศักยภาพของสังคมและประเทศชาติ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขตพญาไท ได้จัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักศึกษาได้เรียนรู้ เช่น กีฬากลางแจ้ง กีฬาในร่ม หัตถศึกษา การพักผ่อน ห้องสมุด การบำเพ็ญประโยชน์ ช่วยลดความเครียดจากการเรียนและเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขตพญาไทได้

ด้วยเหตุที่กิจกรรมนันทนาการเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมบูรณ์มีประสิทธิภาพในการเรียนและเพื่อดำรงชีวิตในสังคมตลอดจนเพิ่มศักยภาพของคนในการพัฒนาประเทศ เมื่อความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการในปัจจุบันมีมากขึ้น ความต้องการกิจกรรมนันทนาการของประชาชน นักเรียน นักศึกษา บุคลากรในองค์กรต่างๆ ทั่วประเทศย่อมจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และสภาพปัจจุบันของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยได้เจริญขึ้นในทุกๆ ด้าน จำนวนนักศึกษามีจำนวนมาก นักศึกษาเหล่านั้นต่างก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความถนัดแตกต่างกัน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยได้จัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักศึกษาหลายรูปแบบทั้งทางด้านงบประมาณและการจัดกิจกรรมนันทนาการ และด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการจากการสังเกตและสอบถามนักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยมีความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการอย่างเป็น

ระบบและหลายประเภท ดังนั้นจึงควรศึกษาระดับความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ เพื่อที่ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจะได้จัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษาเขต พญาไท กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุง แก้ไข ตลอดจนเป็นแนวทางให้กับผู้ที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้สามารถตอบสนองกับสภาพและความต้องการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานครตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยทำให้ทราบสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร เป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมนันทนาการให้สามารถสนองตอบความต้องการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท และนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา พญาไท กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน

2. การสอบถามความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษาเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 198 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. เพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง
2. อายุ แบ่งเป็นน้อยกว่า 25 ปี และมากกว่า 25 ปี
3. ระดับการศึกษา แบ่งเป็น มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. อาชีพ แบ่งเป็น ดังนี้
 - 4.1 ไม่ประกอบอาชีพ
 - 4.2 พนักงานองค์กรเอกชน
 - 4.3 ธุรกิจส่วนตัว

ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพ** หมายถึง ลักษณะที่เป็นจริงในการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

2. **ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท ที่ต้องการการจัด

กิจกรรมนันทนาการเพื่อได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย ความเครียดและมีความสุขกายสบายใจหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย

2.1 ด้านการจัดการ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเงินเพื่อสนับสนุน กิจกรรมนันทนาการในด้านต่างๆ

2.2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมนันทนาการ

2.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อุปกรณ์เครื่องใช้และ อาคารสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการทุกชนิด ทั้งกลางแจ้งและในร่ม

2.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ที่ศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท จัดขึ้น เช่น ฟุตบอล แอโรบิค ประดิษฐ์ งานฝีมือ เป็นต้น

3. นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษานอกโรงเรียนที่มีการจัด กิจกรรมการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลา เรียน หรือฝึกอบรมที่ยืดหยุ่นและหลากหลายตามสภาพความต้องการและศักยภาพในการเรียนรู้ของ กลุ่มเป้าหมายนั้นและมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเพื่อรับคุณวุฒิทาง การศึกษา หรือเพื่อจัดระบบผลการเรียนรู้ งานวิจัยนี้หมายถึงนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

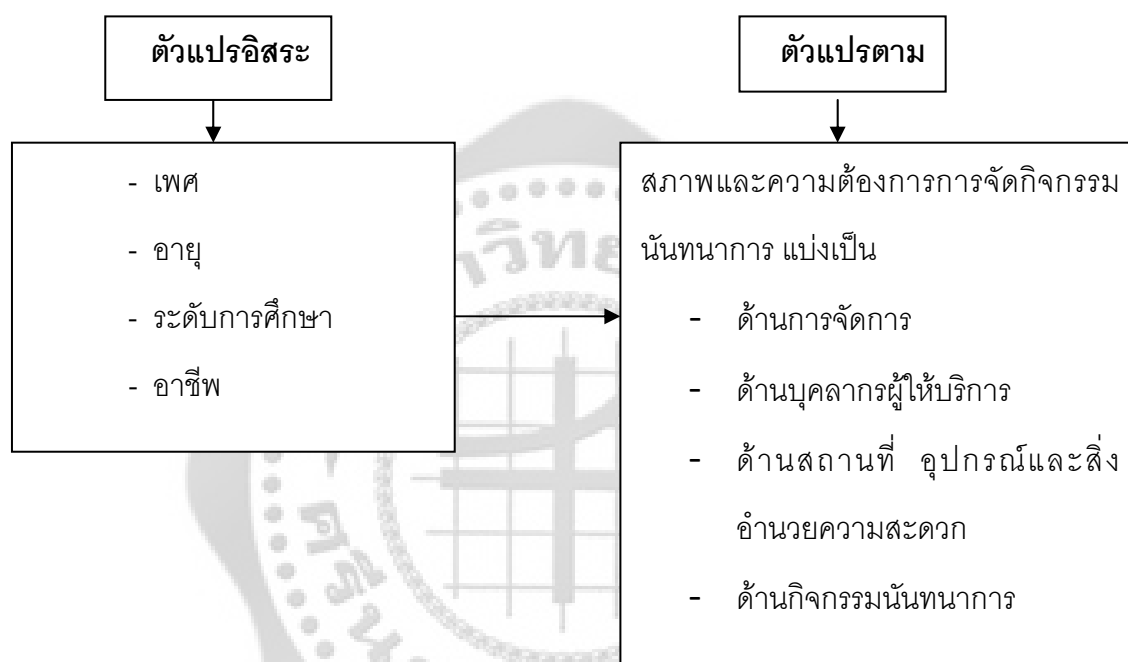
4. นักศึกษาการศึกษาตามอัธยาศัย หมายถึง ผู้ที่ศึกษานอกโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในวิถีชีวิตประจำวันของบุคคล ซึ่งบุคคลสามารถเลือกที่จะเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามความสนใจ ความต้องการ โอกาส ความพร้อม และศักยภาพในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล งานวิจัยนี้ หมายถึง นักศึกษาการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

5. ระดับการศึกษา หมายถึง ชั้นเรียนตามระบบการจัดการศึกษาที่นักศึกษาศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท ได้ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2554 แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6. อายุ หมายถึง จำนวนปีตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย แบ่งเป็น อายุน้อยกว่า 25 ปี และมากกว่า 25 ปี

7. **อาชีพ** หมายถึง ลักษณะงานที่ประชาชนในพื้นที่เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กระทำในชีวิตประจำวันเพื่อให้ได้รับค่าตอบแทน หรือค่าจ้างเพื่อการดำรงชีวิตแบ่งเป็น ไม่ประกอบอาชีพ พนักงานองค์กรเอกชน และธุรกิจส่วนตัว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา
เขตพญาไท ที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
2. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา
เขตพญาไท ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา
เขตพญาไท ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
4. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา
เขตพญาไท ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท จากกิจกรรมนันทนาการดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการวิจัย โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพความต้องการ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 2.2 ความสำคัญของนันทนาการ
 - 2.3 คุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.4 ประเภทของการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.5 หลักการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.6 จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 2.7 การจัดนันทนาการในโรงเรียน
3. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 - 3.1 ข้อมูลพื้นฐานของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 - 3.2 กิจกรรมนันทนาการในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพและความต้องการ

ความหมายของสภาพการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและความต้องการ

นักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายของความหมายความต้องการไว้ดังนี้

เมอร์เรย์ (เสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง. 2548; อ้างอิงจาก Murray. 1964 : 118) ให้ความหมายว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากสภาพร่างกายและสภาพจิตใจ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะชนะด้วยการแสดงออก ทางด้านความก้าวร้าว เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง
2. ความต้องการที่จะเอาชนะผ่านฝ่าอุปสรรคต่างๆ เป็นความต้องการที่จะผ่านฝ่าอุปสรรคล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา
3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ เป็นความต้องการที่จะยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการลงโทษ
4. ความต้องการที่จะป้องกันตนเอง เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ ตาหนิดเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบาย การกระทำของตนเอง มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง
5. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง
6. ความต้องการความสำเร็จ เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จหรือพยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนเองประสบความสำเร็จซึ่งเพศชายจะมีระดับความต้องการความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง
7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ต้องการรู้จัก หรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
8. ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น บุคคลมักจะมี ความปรารถนาในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น
9. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น เป็นความต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจเห็นอกเห็นใจ มีความสงสารในตนเอง เป็นต้น
10. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น เป็นความต้องการเข้าร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้

11. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่นได้เห็นได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตน

12. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีการกระทำตามคำสั่งตน ทำให้คิดว่าตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

13. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่นว่า เป็นความต้องการที่ยอมรับนับถือผู้อื่นที่อาจสูงกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี

14. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากอันตราย เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว เป็นความต้องการที่จะรู้สึกหลีกเลี่ยงให้พ้นจากอันตรายทั้งปวง

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการที่จะถูกตำหนิหรือลงโทษ เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งเพราะกลัวถูกลงโทษ

17. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนเองที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

18. ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น เป็นความต้องการที่จะกระทำให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

แมกนีล (ชยันจ เกิดศิลป์. 2547; อ้างอิงจาก Mcneal. 19677) ได้ให้ความหมายของความ ต้องการ (Need) หมายถึง สภาพการณ์ที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรมหรือเจตคติของผู้เรียนในสถานะที่ยอมรับกับสถานะที่ได้จากการสังเกต

สตัฟเฟิลบีมและคณะ (เสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง. 2548; อ้างอิงจาก Stufflebeam; et al. 1985) ได้ให้คำนิยามว่า (Need) คือบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต้องใช้รับการตอบสนองหรือเกิดประโยชน์หากได้รับการตอบสนองภายใต้เหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจน

จากความหมายของความต้องการดังกล่าวสรุปได้ว่า ความต้องการหมายถึง ความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่มีลักษณะความหวังให้ได้มาซึ่งสิ่งยังขาดในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งในที่นี้หมายถึงความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านต่างๆ ให้เกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตามความพอใจของตนเอง

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความต้องการเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้นมากมายแต่ในที่นี้จะได้อาเนวคิดของท่นที่เกยวข้องกับสิ่งท่นให้เกิดความต้องการมากล่าวดังนี้

กฤษณ กัดดีศรี (2534: 166) กล่าวถึงเนื่อหาสภาพความต้องการว่าความต้องการเป็นเรื่อที่พัวพันกับการดำรงชีวิตให้อยู่รอดของมนุษย์ ความต้องการจึงปรากฏในรูปของความต้องการอันจำเป็นแห่งชีวิต ซึ่งมีมาแต่กำเนิดและจัดหาขึ้นภายหลัง กล่าวโดยสรุปของความต้องการของมนุษย์มีอยู่ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Biological needs)
2. ความต้องการทางจิตใจ (Psychological needs)
3. ความต้องการทางสังคม (Social needs)

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 82) ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (Human basic needs) ได้แบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physical needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอากาศ อาหาร น้ำ ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ อาศัย การขับถ่าย การพักผ่อน การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด การเคลื่อนไหว และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety and security needs) เช่น ความต้องการความมั่นใจ ความเท่าเทียมกัน ความสม่ำเสมอ ความไว้วางใจ ตลอดจนความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมที่อันตราย
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and belonging needs) เช่น ความต้องการความรัก ความใกล้ชิด ความอบอุ่น เห็นอกเห็นใจ ในสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน
4. ความต้องการยอมรับนับถือ (Esteem needs) เช่น การตระหนักในคุณค่าและความสามารถของตนเอง ต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น การได้รับความเป็นอิสระ
5. ความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จสมหวังในชีวิต (Self-actualization needs) เช่น ความต้องการที่อยากจะสำเร็จ ตามความนึกคิด หรือความคาดหวัง ทะเยอทะยาน ใฝ่ฝัน ภายหลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 4 ชั้นอย่างครบถ้วนแล้ว ความต้องการในชั้นนี้จะ

เกิดขึ้นและมักเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะแต่ละคน ซึ่งต่างก็มีความนึกคิดใฝ่ฝันที่อยากได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงส่ง

สรุปได้ว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสิ่งที่จำเป็นที่มนุษย์มีความต้องการทุกคนในระดับต่างๆ กัน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ

บุชเชอร์ (Bucher. 1974: 25) อ้างว่าในสภาวะสังคมปัจจุบัน นันทนาการมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากขึ้นทุกขณะสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อตัวเราเอง คนทุกคนหากได้แสดงออก ได้พูดจา ได้ร้องเพลง ได้ออกกำลังกาย ได้พักผ่อนหย่อนใจกับธรรมชาติ เป็นต้น จะมีความปิติสุข มีความสนุกสนาน อารมณ์แจ่มใสไม่เครียด สุขภาพก็จะดีพร้อมที่จะประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพ

2. ความสำคัญต่อระบบสังคม สังคมเกิดจากการรวมตัวของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปหรือการประกอบกิจกรรมต่างๆ ต้องอาศัยคนกระทำให้มีการเคลื่อนไหวไปมา ด้วยการผูกพันโยงใยต่อเนื่องเป็นโครงสร้าง ตั้งแต่ส่วนรวมและสภาพแวดล้อมทางสังคมนั้นเกิดได้จากการกระทำกิจกรรมทางนันทนาการ เพราะการมีสุขภาพจิตดีจะมีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับความสามารถของการเข้าร่วมกิจกรรม

อเนก หงษ์ทองคำ (2542: 57) ได้กล่าวถึง ผู้นำนันทนาการนั้นเปรียบเสมือนกับช่างไม้ต้องมีความเข้าใจงานของตน ต้องรู้จักสิ่งที่ทำ ขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ การทำงานจำเป็นต้องใช้ความเข้าใจ ใช้ทักษะ และความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 21) ได้กล่าวว่า การศึกษาเรื่องนันทนาการเป็นกระบวนการจัดบริการเพื่อสนองตอบความต้องการ ความสนใจ หรือสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคคลและสังคม ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐบาลของประเทศที่จะต้องจัดบริการเพื่อสังคมให้มีความอบอุ่นเป็นระเบียบเรียบร้อย และบทบาทของภาคเอกชน ธุรกิจบริการต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

สรุปได้ว่า สังคมจะเป็นสุข สง่างามและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องสวยงามก็ด้วยผลจากการมีกิจกรรมนันทนาการทั้งสิ้น ซึ่งกิจกรรมนันทนาการนั้นมีมากมาย เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา

เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกมต่างๆ ดนตรี ร้องเพลง ฟังเพลง ฟังวิทยุ ดูทีวี ดูภาพยนตร์ ทำงานอดิเรก ร่วมสังสรรค์ ร่วมกิจกรรมตามประเพณีและวัฒนธรรม ทัศนศึกษาท่องเที่ยว เข้าค่าย เป็นต้น

ความหมายของกิจกรรมนันทนาการ

ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ กล่าวถึงความหมายของนันทนาการไว้ดังต่อไปนี้

พระยาอนุমানราชธนหรือนามปากกา “เสถียรโกเศศ” ได้บัญญัติศัพท์ “นันทนาการ” ในปี พ.ศ. 2507 ซึ่งเป็นคำสนธิระหว่าง “นันท” กับ “การ” เรียกว่า นันทนาการ หมายถึง อาการที่สนุกสนาน ร่าเริง แทนคำว่า “สันทนาการ” ซึ่งมีมานานแล้ว (สมบัติ กาญจนกิจ. 2535: 13)

“นันทนาการ” เป็นคำที่ได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาศาสตร์ว่ามีความหมายตรงตามลักษณะวิชา ลักษณะกิจกรรมมากกว่า “สันทนาการ” ซึ่งเป็นคำเดิม นันทนาการตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Recreation” ซึ่งมาจากศัพท์ คือ Re และ Create แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมพลังงานขึ้นมาใหม่ อีกนัยหนึ่งนันทนาการ ซึ่งในภาษาอังกฤษ คือ Recreation มีรากศัพท์จากภาษากรีก คือ Re-Cre-Are ซึ่งหมายถึง กิจกรรมของเยาวชนและผู้ใหญ่ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2535: 10)

พระพงศ์ บุญศิริ (2542: 39) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนันทนาการว่าเป็นกิจกรรมมีหลายรูปแบบ ไม่จำกัดเวลา เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ อาสาเข้าร่วมอย่างเต็มใจ ใช้เป็นกิจกรรมเพื่อการบำบัดทั้งร่างกายและจิตใจ จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการให้มีความสุข ลดปัญหาเด็กเกเร ส่งเสริมการเป็นพลเมืองดีและสร้างความสามัคคีในกลุ่มนั้นๆ และกิจกรรมที่จะกระทำต้องเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ไม่เป็นไปในทางอบายมุข

ซูซีฟ เยาวพัฒน์ (2543: 21) ให้ความหมายของนันทนาการว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภารกิจประจำวันโดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมที่ต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมายบ้านเมือง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จนรู้สึกมีความสุขขึ้น

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544: 26; อ้างอิงจาก Nash.1960) ได้กล่าวไว้ว่า นันทนาการเป็นสื่อสำหรับการสนองความพึงพอใจ ความต้องการของมนุษย์ ซึ่งอยู่ภายใต้แรงขับและความกดดัน

ภายใต้ตัวกระตุ้น นั้นหนาท่านการเป็นการแสดงออกในทางที่ดีต่อความต้องการในช่วงเวลาว่าง ดังนั้น
 นั้นหนาท่านการจึงตอบสนองทั้งบุคคลและสังคม

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 21 และ 26) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาเรื่องนั้นหนาท่านการเป็น
 กระบวนการการจัดบริการ เพื่อสนองตอบความต้องการ ความสนใจ หรือสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคคล
 และสังคม ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐบาลของทุกประเทศที่จะต้องจัดบริการเพื่อสังคมให้มี
 ความอบอุ่นเป็นระเบียบเรียบร้อย และบทบาทของภาคเอกชน ธุรกิจบริการต้องพัฒนาเพื่อตอบสนอง
 ความต้องการของสังคม นอกจากนี้หนาท่านการเป็นสื่อสำหรับการสนองความพึงพอใจความต้องการ
 ของการใช้เวลาว่างและได้ให้ความหมายของนั้นหนาท่านการไว้ 4 ความหมายดังนี้

1. นั้นหนาท่านการ หมายถึง การทำให้สดชื่น หรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่
2. นั้นหนาท่านการ หมายถึง กิจกรรมซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
3. นั้นหนาท่านการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาประสบการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของ
 บุคคลหรือสังคม
4. นั้นหนาท่านการ หมายถึง สวัสดิการสังคม ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชน
 เพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองให้น่าอยู่

เมื่อพิจารณาตามความหมายของนั้นหนาท่านการ 4 ประการดังกล่าว นั้นหนาท่านการประกอบด้วย
 กิจกรรมที่กระทำในช่วงเวลาว่าง ทำด้วยความสมัครใจ เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสุขใจอันมี
 ส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต รัฐบาลต้องมีหน้าที่จัดนั้นหนาท่านการให้แก่ประชาชน เช่น ส่วน
 สาธารณะ สนามกีฬา สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ศูนย์ฝึกงานฝีมือ ศูนย์ศิลปะหัตถกรรม ฯลฯ
 เพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมอันมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต

กมลดา ชินพงศ์ (2532: 1) กล่าวว่า นั้นหนาท่านการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างโดย
 ความสมัครใจเป็นหลัก โดยไม่มีการบังคับ และได้รับความพึงพอใจ เพลิดเพลินใจจากกิจกรรมนั้นๆ
 และกิจกรรมที่จะกระทำต้องเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ไม่เป็นไปในทางอบายมุข

สรุปได้ว่า นั้นหนาท่านการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง ทำด้วยความสมัครใจ ทำแล้ว
 ก่อให้เกิดความสุข ความสนุกสนาน เกิดความพึงพอใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยพัฒนาตนเอง
 พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พัฒนาอารมณ์สุข พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ความสำคัญของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

การจัดกิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ เนื่องจากการจัดกิจกรรมนันทนาการก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ การเรียนรู้และการเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับบุคคลนั้นๆ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 52) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบัน เพราะวิถีการดำเนินชีวิตของคนเราเปลี่ยนแปลงไปเป็นผลต้องเพิ่มปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตคือการพักผ่อนหรือกิจกรรมนันทนาการ ทำให้นันทนาการนั้นมีบทบาทและความสำคัญต่อมนุษย์ดังต่อไปนี้

1. ประชาชนในสังคม นันทนาการเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ดังนั้น นันทนาการจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อประชากรในสังคม

2. ครอบครัวซึ่งจัดเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในสังคม ปัจจุบันสภาพในครอบครัวไม่ค่อยแน่นแฟ้นเหมือนในสมัยก่อน เพราะทุกคนต่างมีความจำเป็นในการทำมาหากิน สภาพแวดล้อมที่ต้องแข่งขันกับเวลาและการแข่งขันกับคนอื่นทำให้สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีโอกาสนี้จะได้พบกันมากนัก นันทนาการสามารถช่วยลดปัญหาได้โดยการให้สมาชิกภายในครอบครัวได้ใช้เวลาว่างร่วมกันทำให้อุณหภูมิในครอบครัวได้ทำบทบาทของตนเองได้ดีขึ้น

3. ชุมชน นันทนาการมีส่วนช่วยในการพัฒนาชุมชนให้มีความสมบูรณ์ในหลายด้าน คือ

3.1 ช่วยสร้างคนให้เป็นสมาชิกที่ดีมีเหตุผล เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนมีความขยันขันแข็ง รู้สึกเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น

3.2 ลดปัญหาอาชญากรรม ในชุมชนที่สงบร่มเย็นไม่มีปัญหาอาชญากรรม จะพบว่าสาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งก็คือ การปล่อยให้คนบางประเภทโดยเฉพาะอยู่ว่างๆ มากเกินไป จนทำให้เขาหมกหมุ่นกับอบายมุขและประพฤติตัวจนก่ออาชญากรรม ดังนั้นถ้าหากในชุมชนมีโปรแกรม นันทนาการให้กับบุคคลเหล่านั้นก็จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมได้

3.3 ช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี ทั้งนี้เพราะว่านันทนาการนั้นจะครอบคลุมไปถึงเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมให้สวยงาม เป็นการป้องกันปัญหาลดภาวะได้อีกทางหนึ่งด้วย

4. ประเทศชาติ นันทนาการมีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก เพราะกิจกรรมนันทนาการนั้น จะช่วยลดปัญหาเรื่องการประพฤติของประชากรลงได้อย่างมาก และกิจกรรม

นันทนาการจะช่วยสร้างความสงบสุขภายในได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อคนในชาติได้เล่น ได้ออกกำลังกาย ก็ทำให้เขามีสุขภาพดี ทำให้รัฐบาลไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และเมื่อคนมีสุขภาพดี ได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียดก็จะส่งผลให้มีสุขภาพจิตดี ไม่โกรธหรืออาฆาตแค้นก็ย่อมทำให้การทะเลาะวิวาทไม่เกิดขึ้นในสังคม

สรุปได้ว่า นันทนาการมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหน่วยที่เล็กสุดของสังคม ในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ซึ่งจะส่งผลให้มนุษย์สามารถนำพาสถาบันครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข

คุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ

เมื่อบุคคลใดหรือชุมชนใดก็ตามได้ประกอบกิจกรรมนันทนาการด้วยความสมัครใจในช่วงเวลาว่างก็จะได้ประโยชน์ต่างๆ สรุปดังนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544: 42)

1. ช่วยให้บุคคลชุมชนได้รับความสนุกสนานมีความสุขในชีวิตและในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้บุคคลชุมชน พัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพทางกายที่ดีเกิดความสุขของชีวิต
3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมในทางที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข
6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษาคนป่วยทั้งทางร่างกายและสุขภาพจิต
9. ส่งเสริมมนุษย์สัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม

พิระพงศ์ บุญศิริ (2542: 37) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. ให้ความสนุกสนาน พบกับความสุขในชีวิตและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยสร้างเสริมสุขภาพจิตแจ่มใส
3. ช่วยป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมและความประพฤติเกเรของเด็กกำจัดความไม่สงบสุขของสังคม

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักบำรุงสุขภาพ มีน้ำใจ ไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเอื้อเพื่อเสียสละช่วยเหลือกัน

5. ช่วยสร้างความรักความสามัคคีในกลุ่ม ในชุมชนและสังคม

6. ช่วยสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ความสวยงามของสถานที่ ซึ่งจัดเพื่อนันทนาการจะเป็นแหล่งสงวนทางธรรมชาติที่ดี

ซูซีฟ เยาวพัฒน์ (2543: 26) ได้กล่าวว่าประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการสรุปได้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อตนเอง กิจกรรมนันทนาการทำให้คนเรามีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ
2. ประโยชน์ต่อครอบครัว กิจกรรมนันทนาการทำให้ครอบครัวเป็นสุขและอบอุ่น
3. ประโยชน์ต่อสังคม กิจกรรมนันทนาการก่อให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวในการทำงาน

ร่วมกัน

สรุปได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ทางนันทนาการมีมากเพราะบทบาทความสำคัญของนันทนาการมีมากมายจนถือว่าเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งของชีวิต ที่ดำเนินกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างเพื่อเติมคุณภาพของตนเองหลายๆ ด้าน

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

การจัดดำเนินการทางนันทนาการนั้น มีความหลากหลายไปตามสภาพแวดล้อมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตลอดจนปัจจัยในด้านอื่นๆ ดังนั้น การจัดนันทนาการจึงมีหลายประเภทด้วยกัน มีนักวิชาการหลายท่านได้จำแนกประเภทต่างๆ ดังนี้

ซูซีฟ เยาวพัฒน์ (2543: 48) ได้จัดประเภทของนันทนาการไว้ 9 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมนันทนาการในครอบครัว (Family recreation)
2. กิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน (School recreation)
3. กิจกรรมนันทนาการในชุมชน (Community recreation)
4. กิจกรรมนันทนาการในชนบท (Rural recreation)
5. กิจกรรมนันทนาการธุรกิจการค้า (Commercial recreation)
6. กิจกรรมนันทนาการในโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial recreation)
7. กิจกรรมนันทนาการในโรงพยาบาล (Hospital recreation)
8. กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร (Voluntary recreation)

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 38) ได้จัดประเภทของกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการประเภทศิลปหัตถกรรม (Art and crafts)
2. กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมกีฬา (Game and sport)
3. กิจกรรมนันทนาการการเต้นรำ (Dances)
4. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนะศึกษา (Tourism and traveling)
5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. กิจกรรมนันทนาการการละคร (Drama)
7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก (Hobby)
8. กิจกรรมนันทนาการการดนตรีและร้องเพลง (Music and singing)
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง (Outdoor recreation)
10. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social recreation)
11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ (Special recreation)
12. กิจกรรมนันทนาการ (อ่าน พูด เขียน) (Reading, speaking and writing)
13. กิจกรรมนันทนาการการบริการอาสาสมัคร (Voluntary service)
14. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์ (Group process)

หลักการจัดกิจกรรมนันทนาการ

การจัดกิจกรรมนันทนาการไม่ว่าจะจัดประเภทใดก็ตาม ผู้จัดจะต้องรู้จักวางแผนและจัดทำเป็นโครงการนันทนาการสำหรับประเภทนั้นๆ การวางแผนที่ดีจะช่วยให้การจัดโครงการสามารถกำหนดรูปแบบที่เป็นประโยชน์กับสมาชิก จะช่วยให้กิจกรรมนันทนาการที่เลือกมาเป็นกิจกรรมอยู่ในความสนใจ ความต้องการ ช่วยสร้างประสบการณ์ และช่วยพัฒนาให้สมาชิกพร้อมที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งมีหลักในการจัดโครงการหรือการจัดนันทนาการดังนี้ (กมล สุวรรณศรี. ม.ป.ป.: 158-163; และ คณิต เขียววิชัย. 2543 : 122 – 133)

1. ความต้องการและความสนใจของชุมชน ผู้จัดจะต้องสำรวจความต้องการและความสนใจของชุมชน โดยสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน ความคิดเห็น ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ การใช้เวลาว่าง และช่วงเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมได้เวลาว่าง และช่วงเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมได้ เพื่อการจัดจะตอบสนองความต้องการของสมาชิกในชุมชน

2. การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ในเรื่องความคิด แรงงาน ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ

3. ผู้นำนันทนาการ เป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการจัดโครงการหรือการจัดนันทนาการ จะต้องพิจารณาถึงผู้นำที่มีอยู่ทั้งในด้านจำนวน ความรู้ความสามารถ มีบุคลิกภาพ มีประสบการณ์ มีการกำหนดหน้าที่ชัดเจนและมีการประชุม พบปะ อบรมกันเสมอ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพราะผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ มีบุคลิกภาพดี มีความกระฉับกระเฉงเฉลียวฉลาด มีท่าทางสง่าผ่าเผย ยิ้มแย้มเป็นมิตร มีมารยาท สุภาพเรียบร้อยทั้งกาย วาจา ใจ รู้จักวางตัวได้เหมาะสม มีคุณธรรม ผู้นำจะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะช่วยสร้างบรรยากาศ ให้สมาชิกสนุกสนานเพลิดเพลินกับกิจกรรม สมาชิกมีความพึงพอใจถือเป็นความสำเร็จของการจัดกิจกรรมนันทนาการให้บรรลุเป้าหมาย

4. การจัดการการเงิน จะต้องจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่าย การประมาณค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมและใกล้เคียงกับความเป็นจริง จะต้องรู้แหล่งที่มาของงบประมาณ จำนวนมากน้อยเพียงใด กิจกรรมที่เลือกบรรจุในโครงการจะต้องสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ และมีการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย อย่างชัดเจน

5. การจัดการสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่างๆ ทางนันทนาการ มีความสำคัญสำหรับการจัดกิจกรรมนันทนาการ

5.1 การจัดสถานที่ สวทยานม บรยากาศดี ร่มรื่น มีพื้นที่สามารถประกอบกิจกรรมได้ สะดวกปลอดภัย

5.2 การจัดอุปกรณ์มีสภาพพร้อมใช้ มีระบบการดูแลเบิกใช้ การดูแลซ่อมแซมอุปกรณ์ บางชนิดควรบอกวิธีการเล่น มีจำนวนเพียงพอ หลากหลายชนิดเพื่อให้สมาชิกเลือกใช้ตามความสนใจ

5.3 การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก อาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก ห้องน้ำ ห้องเก็บเสื้อผ้าอุปกรณ์ เป็นต้น

7. การกำหนดเวลาในการจัดนั้นธนาคาร จะต้องเหมาะสม กับสภาพดินฟ้าอากาศ
สภาพการณ์ของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

9. การจัดนิทรรศการจะต้องช่วยสร้างความคุ้นเคยกันในหมู่สมาชิกผู้เข้าร่วมเป็นสิ่งสำคัญ การจัดกิจกรรมจะต้องเสริมสร้างให้สมาชิกได้ทำความรู้จักกัน ช่วยเป็นแกนประสานในการร่วมงาน กิจกรรมอื่น และช่วยให้การจัดกิจกรรมอื่นได้ประโยชน์มากขึ้น

11. การจัดนันทนาการจะต้องยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสม

12. กลุ่มเป้าหมายของการจัดนั้นทนทานการจำเป็นต้องแยกระหว่างเด็ก หนุ่มสาว ผู้ใหญ่ คนชรา จึงต้องทำตารางบอก และควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นใคร จำนวนมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้เตรียมการในเรื่องอื่นๆ เช่น กิจกรรม สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และผู้นำได้เหมาะสม

13. ความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่เสี่ยงอันตราย หรืออาจเกิดอุบัติเหตุ ผู้จัดจะต้องกำหนดมาตรฐานรักษาความปลอดภัย และจะต้องตรวจสอบสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ และปลอดภัยสำหรับผู้เข้าร่วม

14. การดำเนินนันทนาการ จะต้องพิจารณาสมาชิกเข้าร่วมซึ่งมาจากครอบครัวเดียวกัน ผู้จัดอาจให้สมาชิกทำกิจกรรมร่วมกัน หรือแยกกันแล้วแต่เป้าหมายของการจัดกิจกรรมหรือผู้จัดพิจารณาตามความเหมาะสม

15. การจัดกิจกรรมนันทนาการที่สมบูรณ์จะต้องจัดกิจกรรมนันทนาการที่สร้างความบันเทิงหรือเพื่อการพักผ่อนควบคู่ไปกับกิจกรรมที่จัดเป็นทางการ

16. ผู้จัดนันทนาการควรจะต้องพิจารณาถึง กฎหมายหรือระเบียบของสังคมชุมชน

17. กิจกรรมที่เลือกจะต้องช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ และมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ

18. โปรแกรมกิจกรรมต้องเริ่มจากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นค่อยเพิ่มของใหม่ หรือดัดแปลงของเก่าให้ดีขึ้น

19. การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี เพราะการประชาสัมพันธ์จะช่วยเผยแพร่ให้สมาชิกในชุมชนได้ทราบโปรแกรมการจัดกิจกรรม และยังเป็นตัวเสริมแรงให้สมาชิกสนใจเข้าร่วมโครงการ

20. การพัฒนาปรับปรุง การจัดทำโครงการ หรือการจัดกิจกรรมนันทนาการเมื่อนำไปใช้แล้วควรจะต้องปรับปรุงพัฒนาควบคู่กันไป เพื่อให้กิจกรรมที่จัดมีความทันสมัยอยู่เสมอและเป็นที่สนใจของผู้เข้าร่วม

21. การประเมินผลโครงการ ผู้จัดจะต้องกำหนดแผนในการประเมิน ควรระบุถึงวิธีการประเมินโครงการอย่างต่อเนื่อง การประเมินโครงการเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อผู้จัดจะได้ทราบว่าการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ มีข้อดีข้อเสีย ข้อด้อย ปัญหาอุปสรรค และข้อคิดเห็นที่จะเป็นประโยชน์นำไปปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

วิสิฐ เชมะภาตะพันธ์ (2527: 37) ได้ให้จุดมุ่งหมายอันมีค่าของนันทนาการซึ่งมีอยู่หลายประการ เช่น ทำให้เกิดความผาสุก ความพึงพอใจ ความสมดุลของชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ การแข่งขัน การเรียนรู้สุขภาพ ความเป็นพลเมืองที่ดีและอื่นๆ อีกหลายประการ จากจุดมุ่งหมายอันเป็นประโยชน์ซึ่งจะได้จากนันทนาการดังกล่าวมาแล้วนี้พอจะสรุปได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาสุขภาพ ข้อนี้สำคัญต่อกิจกรรมนันทนาการสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยามว่างเท่าๆ กันในการประกอบการทำงาน อาทิปฏิกิริยาที่แสดงในยามว่างเป็นเครื่องวัดได้อย่างมีคุณภาพของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ น้ำใจ (Spirit) โดยนันทนาการและกิจกรรมทางกายที่ได้ปรับปรุงแล้วเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งที่จะช่วยสร้างเสริมคุณภาพต่างๆ ดังกล่าวแล้ว การจัดกิจกรรมเหล่านี้จะ

ช่วยผ่อนคลายและปลดปล่อยความตึงเครียดในการทำงานเสีย ทำให้ลืมปัญหาต่างๆ ได้ จึงเป็นเครื่องส่งเสริมสุขภาพจิต

2. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้รับการส่งเสริมจากนันทนาการนั้นจะช่วยให้บุคคลได้มีชีวิตอย่างสมบูรณ์ เพราะนันทนาการช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านคุณภาพของบุคคลเป็นต้นว่าความยุติธรรม ความกระตือรือร้น ความอดทน ความซื่อสัตย์ ฯลฯ

3. พัฒนาการเป็นพลเมืองดี แม้จุดมุ่งหมายขั้นสุดท้ายของนันทนาการจะไม่ใช้เพื่อพัฒนาสังคมก็ตาม แต่นันทนาการก็มีส่วนในการส่งเสริมพัฒนาชุมชนเพราะกิจกรรมนันทนาการไม่ขัดขวางในเรื่องเชื้อชาติ ฐานะเศรษฐกิจและปัญหาแบ่งชั้นวรรณะอื่นๆ

4. เพื่อพัฒนาตนเอง การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทำให้บุคคลได้มีโอกาสพัฒนาตนเองให้ไปถึงสมรรถภาพสูงสุด เพราะนันทนาการมีขอบเขตกว้างขวางซึ่งจะช่วยส่งเสริมในด้านความสมดุลของการเจริญเติบโตของบุคคล พัฒนาการเกิดขึ้นจากความสนใจอันเป็นไปโดยความสนุกสนานเพลิดเพลินและพึงพอใจ

สรุปได้ว่า นันทนาการมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาสุขภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และพัฒนาการเป็นพลเมืองดีเพื่อมีสังคมที่ดีซึ่งมีผลต่อประเทศชาติ

นันทนาการในโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้มีความรอบรู้หลายๆ อย่างอันเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์แก่เยาวชน แต่ต้องไม่ลืมว่าชีวิตที่สมบูรณ์ได้นั้นจะต้องมีความพร้อมหลายๆ ด้านโดยความพร้อมทางจิตใจและร่างกาย รวมถึงความพร้อมทางด้านอารมณ์และสังคมก็จะติดตามมาได้แต่สถานศึกษาที่เข้าใจในปัจจัยสำคัญดังกล่าวจะไม่มุ่งแต่พัฒนาการทางด้านสมองเท่านั้น และไม่ส่งเสริมให้เก่งแต่การเล่น ลักษณะที่พึงปรารถนาคือให้เป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาดพร้อมๆ กันกับความแข็งแรง

จากเหตุผลดังกล่าว โรงเรียนจะต้องให้การศึกษาแก่เด็กแล้ว ยังจะต้องเตรียมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมความคิดและความสมบูรณ์กิจกรรมที่ควรทำและควรแก่การส่งเสริมอย่างยิ่ง คือนันทนาการ นันทนาการในโรงเรียนไม่ใช่แค่กิจกรรมการแข่งขันทางเกมกีฬาเท่านั้นกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนมีมากมายหลายชนิด และมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายดังต่อไปนี้

พระพงศ์ บุญศิริ (2542: 44) ให้ความหมายนันทนาการในโรงเรียนว่ากิจกรรมนันทนาการที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อบริการเด็กนักเรียนนักศึกษา ให้มีโอกาสเข้าร่วมอย่างทั่วถึงเพื่อการส่งเสริมการออกกำลังกาย การฝึกทักษะกีฬา การเรียนรู้และการพักผ่อนอย่างอิสระ อาจจะจัดในช่วงเวลาเรียนการสอน นอกเวลาเรียน ในสถานที่ใดที่หนึ่ง ภายในขอบเขตของโรงเรียน เช่น สนามกีฬา ห้องสมุดห้องเรียน หรือจัดในรูปของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อทักษะต่างๆ ชมรมกิจกรรมหรือกลุ่มสนใจต่างๆ เป็นต้น และนอกจากการจัดกลุ่มสนใจหรือชมรมแล้วทางโรงเรียนยังจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสม มีสวนหย่อม สนามเล่น ม้าหิน โต๊ะนั่งเล่น มีสโมสรมักศึกษาเพื่อส่งเสริมการดำเนินการจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษา หรือนักเรียนทั้งในด้านการกีฬาและนันทนาการ เช่น มุมห้องเรียน กระดาน ป้ายนิเทศการหมากรุก หมากรอส เพื่อให้เด็กๆ ได้มีโอกาสใช้เวลาว่างได้พักผ่อนหย่อนใจ หรืออาจจะจัดกิจกรรมดนตรีในช่วงพักกลางวัน วันหยุดหรือจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษานอกสถานที่จัดค่ายพักแรม จัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพโดยการนำไปอยู่ค่ายพักแรมในระยะเวลาสั้นๆ เป็นต้น

สมบัติ กาญจนกิจ (2542: 127) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการในโรงเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาลักษณะนิสัยพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนช่วยให้เขาเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้าใจ มีความรัก และซาบซึ้งกับกิจกรรมเวลาว่างรู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีจุดหมาย ส่งเสริมการสร้างลักษณะนิสัยและความเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต

ฐิติพ เยาวพัฒน์ (2543: 48) กล่าวว่า โรงเรียนจัดได้ว่าเป็นแหล่งบริการทางวิชาการแก่เด็กและเยาวชนที่สำคัญแห่งหนึ่ง นอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนแล้ว ทางโรงเรียนควรจะมีการจัดดำเนินกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาจิตใจนักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนันทนาการที่ควรจัดในโรงเรียนหรือสถานศึกษาควรจะเป็นกิจกรรมทางกีฬาประเภทต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนในเรื่องของการออกกำลังกาย กิจกรรมทางดนตรี ลูกเสือ เนตรนารี ห้องสมุด ชมรมต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนสมัครเป็นสมาชิกใดชมรมหนึ่ง โดยเสียค่าสมาชิกบ้างเล็กน้อย ชมรมแต่ละชมรมจะจัดกิจกรรมขึ้นมาเพื่อให้สมาชิกทำกิจกรรมในช่วงที่สมาชิกว่างจากการเรียนอาจจะเป็นเวลาพักเรียนหรือหลังเลิกเรียนแล้ว นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสพิเศษเช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันขึ้นปีใหม่ วันกีฬา (Sports day) วันสถาปนาโรงเรียน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม

อันจะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนั้น ควรส่งเสริมกิจกรรมที่กระทำร่วมกันระหว่างโรงเรียนด้วยกัน เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพและความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างเพื่อนต่างโรงเรียน อันจะเป็นการลดปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนต่างโรงเรียนลงได้

กิจกรรมนันทนาการสามารถจัดได้โดยคณะกรรมการบริหารของโรงเรียน ในรูปแบบลักษณะต่างๆ ที่โรงเรียนสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ตรง ก่อให้เกิดพัฒนาอารมณ์สุข ทั้งสนุกสนานและความสุขสงบแก่ผู้เข้าร่วม ตัวอย่างกิจกรรมที่โรงเรียนจัด โครงการนันทนาการสำหรับนักเรียนมีดังต่อไปนี้

1. กีฬาสีหรือวันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ส่งเสริมความรักและความเข้าใจกีฬา
2. มหกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพสมรรถภาพ
3. เทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในด้านวิถีชีวิตวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน และสังคม
4. เทศกาลแห่งความรัก วันครู วันเด็ก วันแม่ ส่งเสริมคุณธรรม
5. วันอาสาฬหบูชาวันขึ้นปีใหม่ วัด โรงเรียน ศาลา ส่งเสริมคุณค่า การให้และการรับการบริการเพื่อตอบสนองเพื่อนมนุษย์
6. นิทรรศการ เทศกาลดนตรีประเภทต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และความซาบซึ้ง
7. การประกวดศิลปะการฝีมือและงานหัตถกรรมของนักเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่ดี
8. นันทนาการทางสังคม เช่น งานแสดงของโรงเรียน งานปิกนิก การแสดงละคร การเต้นรำ ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และการเรียนรู้
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ซึ่งผสมงานกับกิจกรรมอื่น เช่น เดินทางไกล แคมป์ไฟ ไต่เขา ศึกษาธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ การศิลปหัตถกรรม ดนตรี ละคร เต้นรำ การสังคมในกลุ่มต่างๆ
10. กิจกรรมทัศนศึกษาและท่องเที่ยว ช่วยส่งเสริมประสบการณ์ใหม่ การเรียนรู้ในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ชนบท ธรรมชาติ หรือหน่วยงานสถานที่ที่ศึกษาได้มี การจัดนันทนาการในโรงเรียน คือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์และลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของเด็กนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่เด็กนักเรียน ทั้งในด้านการออกกำลังกายและเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงในเวลาว่าง หรือเป็นกิจกรรมพิเศษ

ดังนั้น การจัดนั้นหนทางการในชั้นเรียนสามารถจัดได้ มีผลต่อการเพิ่มความสนใจแก่ผู้เรียนได้มากและครูสามารถนำนั้นหนการมาสอดแทรกบ้าง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขตพญาไท

เขตพญาไท มีฐานะเป็นอำเภอมาแต่เดิม โดยได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตั้งอำเภอพญาไท พ.ศ. 2509 โดยแบ่งพื้นที่บางส่วนของอำเภอดุสิต และอำเภอบางกะปิ รวมเป็นพื้นที่ของอำเภอพญาไท ซึ่งมีทั้งสิ้น 7 ตำบล ดังนี้

1. ตำบลถนนเพชรบุรี รวมพื้นที่เดิมของตำบลบ้านแขกคร้ว ตำบลประแจจีน ตำบลประตูน้ำ เข้าด้วยกัน และให้ชื่อตำบลตามชื่อของกรมหลวงเพชรบุรี
2. ตำบลพญาไท เป็นพื้นที่ของตำบลพญาไทเดิม ตั้งชื่อตามถนนสายหลักของตำบลคือพญาไท
3. ตำบลทุ่งพญาไท เป็นพื้นที่ของตำบลส้มป่อยเดิม ตั้งชื่อตามสภาพเดิมซึ่งเป็นทุ่งโล่งหน้าพระราชวังพญาไทและใช้เป็นสถานที่กระทำพิธีแรกนาขวัญ ปัจจุบันเป็นโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า (ในระยนั้นคลองส้มป่อยตื่นเงินจนหมดสภาพคลองไปแล้ว
4. ตำบลมักกะสัน เป็นพื้นที่ในอาณาบริเวณรอบๆ ในงานรถไฟมักกะสันเข้าใจว่าตั้งชื่อตามชื่อคลองบางกระสัน ซึ่งถูกถมเพื่อสร้างโรงงานดังกล่าว
5. ตำบลสามเสนใน เป็นพื้นที่บริเวณคลองสามเสนตอนใน เดิมอยู่ในพื้นที่ของอำเภอดุสิตซึ่งรับโอนมาจากตำบลบางซื่อ (ตำบลบางซื่อถูกยุบเลิกเมื่อ พ.ศ. 2481) ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ 23 ธันวาคม 2508 แบ่งพื้นที่บางส่วนของตำบลบางซื่ออีกครั้งและพื้นที่ตั้งแต่ทางรถไฟสายเหนือจรดคลองเปรมประชากรไปขึ้นกับตำบลถนนนครไชยศรี ส่วนที่เหลือจึงเป็นตำบลสามเสนในของอำเภอพญาไท เมื่อ พ.ศ. 2509
6. ตำบลบางกะปิ เป็นพื้นที่ซึ่งรับมอบจากอำเภอบางกะปิเดิม
7. ตำบลห้วยขวาง แยกพื้นที่ออกจากตำบลสามเสนนอกมาตั้งเป็นตำบลใหม่ตามชื่อพื้นที่ซึ่งใช้เรียกกันในขณะนั้น ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2508 เช่นเดียวกัน

เมื่อมีการจัดตั้งกรุงเทพมหานคร ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 อำเภอพญาไท จึงเปลี่ยนฐานะเป็น “เขตพญาไท” โดยรวมเอาภารกิจของเทศบาลในส่วนที่

เกี่ยวข้องมาดำเนินการในพื้นที่ด้วย และตำบลต่างๆ ก็เปลี่ยนไปเป็น “แขวง” ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับดังกล่าว

ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 ได้มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพญาไทมีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้ คือ โอนพื้นที่แขวงดินแดง และแขวงสามเสนใน (บางส่วน) ให้แก่เขตห้วยขวาง และรับโอนแขวงบางกะปิบางส่วนมาอยู่ในความรับผิดชอบของเขตพญาไท ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2521 เป็นต้นมา และในปี พ.ศ. 2528 ได้มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 เปลี่ยนแปลงจากเขตพญาไท เป็น “สำนักงานเขตพญาไท”

ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 ได้มีประกาศกรุงเทพมหานคร เปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตปกครองเดิมของเขตพญาไท โดยแยกแขวงทุ่งพญาไท ถนนพญาไท มักกะสัน ถนนเพชรบุรี ขึ้นเป็น “เขต ราชเทวี” เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2532 พื้นที่เดิมของเขตพญาไทจึงเหลือแขวงสามเสนในเพียงแขวงเดียว

ครั้งสุดท้าย ได้มีประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2536 ตั้งแขวงดินแดง เขตดินแดง ตัดพื้นที่เขตพญาไทบางส่วนด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ให้เขตดินแดงซึ่งจัดตั้งเขตขึ้นใหม่ ศูนย์บริการศึกษาออกโรงเรียนเขตพญาไท (ศูนย์การศึกษาออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท. 2553 : 1-2)

ศูนย์การศึกษาออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ศูนย์การศึกษาออกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท เลขที่ 17/95 ซอยประดิพัทธ์ 1 ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400 เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ โดยมุ่งปฏิบัติงานเพื่อ

1. สนองตอบนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบันซึ่งมุ่งเน้นในการพัฒนาคน
2. ขยายจุดบริการการศึกษาออกโรงเรียน ให้สามารถที่จะบริการประชาชนเป้าหมายได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่
3. เชื้ออำนวยความสะดวกในการติดตามประสานงานให้กับกลุ่มเป้าหมายและเครือข่ายการศึกษาออกโรงเรียน

4. เพิ่มประสิทธิภาพในการระดมสรรพกำลังทั้งภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตพญาไท จัดตั้งเพื่อให้การจัดบริการเป็นอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายในกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นหลักการจัดการศึกษาดังนี้

1. ขยายโอกาสและการบริการการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งการให้บริการสื่อที่มีคุณภาพหลากหลายเพียงพอและจะมีระบบการกระจายสื่อให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
2. พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้หลากหลายพอเพียง และเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดนวัตกรรมการศึกษามาเพื่อช่วยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. พัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนและสร้างกลไกการตรวจสอบคุณภาพการนิเทศและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ปรัชญา

พัฒนาความรู้คู่คุณธรรม

วิสัยทัศน์ (Vision)

ภายในปี 2554 กศน. เขตพญาไท เป็นสถานศึกษาที่มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพบุคลากรและผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

พันธกิจ (Mission)

1. เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
2. จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้เครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
4. พัฒนาศูนย์และเครือข่ายให้มีความรู้และทักษะในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
6. จัดทำประกันคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

เป้าหมาย

เป้าหมายของสถานศึกษา คือ จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพทั่วถึง ให้กับผู้เรียน ผู้รับบริการ โดยให้โอกาสเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยมีเป้าหมาย ดังนี้

1. ประชาชนในเขตพญาไทได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง
 2. ผู้เรียนและผู้รับบริการได้รับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 3. เครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 4. บุคลากรและภาคีเครือข่ายได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจในการงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
 5. มีระบบการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ
- (ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท. 2553: 3)

กิจกรรมในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท

กิจกรรมนันทนาการในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จัดกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจัดกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้
 - 1.1 การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกระบบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายแก่ประชาชนในพื้นที่เขตพญาไท เช่น กิจกรรมเข้าค่ายเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมกีฬาสัมพันธ์ ในกิจกรรมจะมีการแข่งขันกีฬาต่างๆ เช่น แร้บบอล ฟุตซอล เป็นต้น
 2. กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาอาชีพ ดังนี้
 - 2.1 การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับพัฒนาอาชีพตามความต้องการเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถประกอบอาชีพอิสระตามความถนัดและความสนใจของตนเองเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การประดิษฐ์กระเป๋ากวักวัสดุเหลือใช้ ดอกไม้จากใยบัว ดอกไม้จันทน์และหมอน ส้มอบ เป็นต้น
 3. กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนจัดกิจกรรมศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน เช่น กิจกรรมวันเด็ก จัดกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ เป็นต้น

4. กิจกรรมการศึกษาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจัดกิจกรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้กับผู้รับบริการและประชาชนในชุมชน เช่น จัดโครงการกระบวนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พาไปดูกิจกรรมนอกสถานที่ เป็นต้น

5. กิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย เช่น จัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมรักการอ่าน กิจกรรมวันรักภาษาไทย เป็นต้น (ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท. 2553: 4-5)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในส่วนของงานวิจัยในต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนได้รวบรวมไว้ ดังนี้

สก๊อต (Scott. 1971:264 A - 265A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบกิจกรรมในเวลาว่างกับพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่นและวัยรุ่นสาวโดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบกิจกรรมในเวลาว่างกับบุคลิกภาพ ผู้วิจัยได้นำประสบการณ์ในการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกันระหว่างประเภทและชนิดของกิจกรรมที่ใช้เวลาว่าง ชนิดของกิจกรรมหมายถึงเกมหรือการวิ่งแข่งต่างๆ ประเภทของกิจกรรมหมายถึง กิจกรรมที่มีกฎ กติกา ข้อบังคับ ทักษะในการเคลื่อนไหวทางกาย การปะทะกันและความสำเร็จที่ได้รับจากชัยชนะของผู้เข้าร่วมแข่งขัน พบว่า

1. ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์ในการประกอบกิจกรรมในเวลาว่างและบุคลิกภาพน้อย
2. ทั้งสองกลุ่มมักจะมีส่วนร่วมและมีความสุขสนุกสนานในกิจกรรมประเภทเกม
3. ทั้งสองกลุ่มจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับเพื่อน
4. กลุ่มวัยรุ่นสาวใช้เวลาว่างกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มวัยรุ่น

อ็อตโต (Otto. 1972: 627-A) ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้และขอบข่ายการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดการนันทนาการในเขตการศึกษารัฐวิสคอนซินโดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจัดการนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษารัฐวิสคอนซิน เก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถาม

และศึกษาเอกสารต่างๆ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า กฎหมายของรัฐวิสคอนซินส่งเสริมให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พหุหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดการนันทนาการโดยมีคณะกรรมการศึกษาหน่วยงานนันทนาการชุมชนเป็นผู้วางนโยบายจัดโครงการนันทนาการ จัดผู้นำผู้ให้คำปรึกษาและการให้บริการด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตามห้ามการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมทางด้านการค้า ศาสนา การปกครอง หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นน้อยมาก ปัญหาที่เกิดจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ คือ ผู้นำและผู้ให้คำปรึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ภารโรงของโรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน แม้ว่าจะได้ค่าเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกแล้วก็ตาม และบางโรงเรียนเพื่อการศาสนาแต่มิได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในระเบียบและนโยบาย

วอลกิน (Walkin. 1983: 705-A) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลกระทบของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมทางพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยในรัฐวิสคอนซิน ประเทศออสเตรเลีย โดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำนวน 260 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐวิสคอนซิน พบว่าโรงเรียนมัศึกษามีลักษณะแตกต่างกัน จะมีอิทธิพลต่อสถานภาพทางการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่ต่างกันด้วย ความแตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อสถานภาพทางการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่ต่างกันด้วย ความแตกต่างจะเห็นได้ชัดระหว่างหญิงและชาย โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมาก ในการต่อเนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนชาย ซึ่งผู้เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแผนการเรียนที่ยืดหยุ่นได้ ขนาดของชั้นเรียน ประเภทของโรงเรียน รวมทั้งครูพลศึกษาที่มีความเป็นกันเองมีชีวิตชีวาน่าเลื่อมใส มีความรู้ดี จะเป็นส่วนสำคัญที่เป็นผลกระทบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษา

เรย์มอร์ (Reymore. 1994: 702) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สู่ช่วงวัยรุ่นในมหาวิทยาลัย จนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบพฤติกรรมใช้เวลาว่างตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่ เพื่อนสนิทและผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ทำการศึกา ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมที่บ้านและกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เสี่ยงอันตรายแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยการเข้า

ร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างสูงขึ้นเมื่อเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัยจะมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเข้าวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

แม็คโดเวล (Mcdowell. 1996: 435) ได้ศึกษาเรื่องความปรารถนาและการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่นปกติกับเด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมองประเภทเรียนช้า พบว่าเด็กวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มมีความปรารถนาสูงที่จะใช้เวลาว่างได้แก่ การฟังดนตรี ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ จักรกล่มสนทนา วายน้ำ พุดโทรศัพท์ ชมกีฬา ส่วนกิจกรรมที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มเข้าร่วมในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ การจับจ่ายสิ่งของ การกินอาหารนอกบ้านและการอ่านหนังสือ นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาอุปสรรคที่ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่ตนปรารถนาได้ก็คือความจำกัดด้านเวลาและโอกาส เด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมองมีความปรารถนาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเด็กวัยรุ่นปกติ

แอน (Ann. 1997: 37) ทำการศึกษาความต้องการและความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลางของรัฐเทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ 36 ประเภท ได้ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ โดยการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน มีอายุระหว่าง 55-56 ปี สิ่งที่สำรวจได้แก่ความเอาใจใส่ในกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมและสิ่งที่ต้องการฝึกเพิ่มเติม พบว่ามหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่นๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอนความส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีวิตให้กว้างขวางเพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้น กีฬาประเภททีมไม่ควรตัดออกจากกิจกรรมของโรงเรียนและกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ ควรได้รับการสนับสนุนไปพร้อมกัน

งานวิจัยในประเทศ

กรมพลศึกษา (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชาย-หญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ส่วนมากมีการทำกิจกรรมหลังเลิกเรียน รองลงมาได้แก่การทำกิจกรรมภายในโรงเรียนเมื่อเดินทางมาถึงโรงเรียน การทำกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างภายในโรงเรียน การอ่านหนังสือกิจกรรมด้านศิลปะและการเลี้ยงสัตว์ การทำกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างขณะอยู่ที่บ้านน้อย ได้แก่ กิจกรรมสะสมสิ่งของ กิจกรรมปลูกต้นไม้ และการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมระหว่างนักเรียนชาย-หญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในแต่ละกิจกรรม พบว่าการทำกิจกรรมต่างๆ ส่วนใหญ่นักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนักเรียนชาย-หญิง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นการอ่านหนังสือของนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกิจกรรมการสะสมสิ่งของของนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกับนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกิจกรรมด้านกีฬา นักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พิสมัย พลายนาม (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร 6 ด้าน คือ กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยและสมรรถภาพ กิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุขกิจกรรมศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พูด เขียน กิจกรรมงานอาสาสมัคร และกิจกรรมศึกษาประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรม และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการโดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สภาพการอยู่อาศัย อาชีพครั้งสุดท้าย (ก่อนอายุ 60 ปี) แหล่งรายได้ และขนาดของชมรมที่เป็นสมาชิกกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สูงอายุจำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและค่าเอฟ และการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยและสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข ด้านกิจกรรมศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก ด้านกิจกรรมงานอาสาสมัคร และด้านกิจกรรมศึกษาประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พูดเขียน อยู่ในระดับน้อย

2. ผู้สูงอายุที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้งหกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พูด เขียน และด้านกิจกรรมงานอาสาสมัคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้สูงอายุที่มีสภาพการอยู่อาศัยต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมศึกษาประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพครั้งสุดท้าย(ก่อนอายุ 60 ปี)ต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน และด้านกิจกรรมงานอาสาสมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผู้สูงอายุที่มีแหล่งรายได้ต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข และกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผู้สูงอายุที่ขนาดของชมรมที่เป็นสมาชิกต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก กิจกรรมศึกษา ประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิราวัจน์ จันทสิทธิ์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการให้บริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการให้บริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ แต่ละระดับชั้นของเทศบาล ตามเพศ กลุ่มอายุ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในเขตเทศบาล ระดับชั้น 1-5 จำนวน 5 เทศบาล ได้แก่ เทศบาลเมืองพิษณุโลก เทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองสวรรคโลก และเทศบาลเมืองหล่มสัก จำนวน 460 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ SPSSPC+ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความต้องการโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างโดยวิธีของดันแคน (Duncan) ด้วยค่าสถิติ (F-test) พบว่า

1. ประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ มีความต้องการการให้บริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

2. ประชาชนแต่ละชั้นของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการให้บริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ประชาชนเพศชายและเพศหญิงของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการให้บริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวม 6 ด้าน คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้าน

งบประมาณ ด้านการบริการทางวิชาการที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ ด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ และด้านช่วงเวลาของการออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ สำหรับด้านรูปแบบของกิจกรรม ประชากรเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประชาชนระหว่างกลุ่มอายุระหว่าง 15-30 ปี อายุระหว่าง 31-45 ปี และ 46 ปีขึ้นไปของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์ (2551: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรสถาบันพลศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ และตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคลากรของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 312 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .98 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของสถาบันการพลศึกษาโดยสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมนันทนาการในส่วนที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว โดยคิดเป็นร้อยละ 74.47 บุคลากรของสถาบันพลศึกษาที่มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก บุคลากรของสถาบันพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน และตำแหน่งงานต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

กิตติพงษ์ คงโพธิ์น้อย (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ มีการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม นักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน นักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ ที่มีระดับชั้นช่วงชั้นต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน นักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ ที่มีประเภทของนักเรียนต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สรุป จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน นักศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในปีการศึกษา 2554 จำนวน 198 คน (ฝ่ายงานทะเบียน กศน. เขตพญาไท : 2554)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposives Sampling) ประกอบด้วยผู้บริหาร 1 คน และครู จำนวน 9 คน รวมกลุ่มตัวอย่างใช้ในการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับแบบสอบถาม นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 198 คน ใช้กลุ่มประชากรเพื่อให้ครอบคลุมกับความต้องการทั้งหมด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตปทุมธานีเพื่อดูสภาพในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์และอาจารย์ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
4. สร้างแบบสอบถามจากการสัมภาษณ์และแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงจากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามเสนอประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบอีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้องของการใช้สำนวนและภาษา
7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คน ได้แก่ นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตดุสิต ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.93 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1970: 161)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพจัดกิจกรรมนันทนาการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปาน กลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีองค์ประกอบของการดำเนินการแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการ
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended) ผู้ตอบเสนอความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การให้คะแนนความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ศูนย์ การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กำหนดค่าคะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มาก
คะแนน 3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	น้อย
คะแนน 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

2. นำระดับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ศูนย์ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จากคะแนนแปล ความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายด้าน แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่า ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
4.51 – 5.00	หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำไปเสนอขอ อนุญาตผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร เพื่อการทำวิจัย โดยการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท โดย ผู้วิจัยทำการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความ สมบูรณ์ถูกต้อง ได้จำนวน 198 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์ หาค่าทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรม นันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท หาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 1 สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการแล้วมาสรุป นำเสนอในรูปความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวมาวิเคราะห์ค่าร้อยละแล้ว เสนอเป็นความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษาเขตพญาไท มา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยแยกเป็นรายข้อแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์ การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท ตามตัวแปร เพศ และระดับการศึกษา สำหรับตัวแปรอายุและประเภทของนักศึกษา โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t - test) และใช้สถิติการทดสอบค่า F - test สำหรับตัวแปรอาชีพ

5. นำข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุป แล้ว นำเสนอในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Means)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้การทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t - test และ F - test และเมื่อพบความแตกต่าง ของช่วงอายุ ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's methods)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เรื่อง สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	คือ	จำนวนประชากร
$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ย (Means)
S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
Sig.	คือ	ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ
t	คือ	ค่าสถิติทดสอบที (t-test)
F	คือ	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test)
*	คือ	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการ
2. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ
3. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ตาม ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน สรุปได้ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นด้านการจัดการ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในความร่วมมือ ความชัดเจนในการจัดการ และการติดต่อสื่อสาร ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ให้ความสำคัญกับการดูแลการบริการ การจัดการเรียนการสอน และจำนวนบุคลากร ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ความสำคัญกับปริมาณของสถานที่ ปริมาณของอุปกรณ์และปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนด้านกิจกรรมนันทนาการให้ความสำคัญการส่งเสริมกิจกรรม และการส่งเสริมความสนใจของผู้เรียน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	97	49.00
หญิง	101	51.00
รวม	198	100.00
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	103	52.02
มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป	95	47.98
รวม	198	100.00
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	68	34.34
มัธยมศึกษาตอนปลาย	130	65.66
รวม	198	100.00
อาชีพ		
ไม่ประกอบอาชีพ	64	32.32
พนักงานองค์การเอกชน	90	45.45
ธุรกิจส่วนตัว	44	22.22
รวม	198	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 51 และเพศชาย ร้อยละ 49 ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 25 ปี ร้อยละ 52.02 และอายุมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 47.98 ส่วนใหญ่เรียนในระดับช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 65.66 และมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 34.34 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานองค์การเอกชน ร้อยละ 45.45 ไม่ประกอบ อาชีพร้อยละ 32.32 และมีธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.22

**ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร**

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
ด้านการจัดการ			
1. การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรม นันทนาการ	4.03	0.85	มาก
2. การจัดทำแผนงาน/โครงการจัดกิจกรรม นันทนาการ	3.95	0.87	มาก
3. การจัดกิจกรรมนันทนาการตามแผน กำหนดการที่วางไว้ล่วงหน้า	4.00	0.87	มาก
4. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม นันทนาการ	4.02	0.83	มาก
5. การดำเนินการประชาสัมพันธ์ในการจัด กิจกรรมนันทนาการ	3.94	0.95	มาก
6. การจัดเวลาให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	4.10	0.85	มาก
7. การจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรม นันทนาการ	3.98	0.96	มาก
8. การจัดเตรียมพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรม นันทนาการ	3.98	0.89	มาก
รวม	4.00	0.71	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ			
1. บุคลากรให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.98	0.85	มาก
2. บุคลากรเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมนันทนาการ	3.85	0.93	มาก
3. บุคลากรทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.98	0.97	มาก
4. บุคลากรรับฝากสิ่งของในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	3.91	1.00	มาก
5. บุคลากรที่มีความเอาใจใส่นักเรียน	4.27	0.83	มาก
6. บุคลากรดูแลด้านความปลอดภัย	4.16	0.94	มาก
รวม	4.06	0.75	มาก
ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ได้มาตรฐาน	4.07	0.84	มาก
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง	3.81	0.96	มาก
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการในร่ม	4.00	0.90	มาก
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสมกับกิจกรรมนันทนาการ	4.14	0.84	มาก
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีที่นั่งสำหรับผู้นั่งชม	4.04	0.94	มาก
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องสุขา ตู้อุปกรณ์	3.93	0.99	มาก
7. สถานที่พักผ่อนเพียงพอและเป็นสัดส่วน	3.93	1.03	มาก
8. จำนวนสนามกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอ	3.96	0.91	มาก
9. อุปกรณ์ในการจัดและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	3.95	0.92	มาก
10. อุปกรณ์ต่างๆ ในการทำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในสภาพพร้อมใช้	3.95	0.87	มาก
รวม	3.98	0.74	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านกิจกรรมนันทนาการ	4.02	0.76	มาก
1. ฟุตบอล	3.92	1.08	มาก
2. แชร์บอล	3.82	1.04	มาก
3. กีฬาสี	4.04	1.07	มาก
4. กายบริหาร	3.85	1.00	มาก
5. ประดิษฐ์งานฝีมือ	3.87	1.01	มาก
6. งานปีใหม่ งานสงกรานต์	4.10	0.88	มาก
7. จัดให้ชมวีดิทัศน์	4.07	0.98	มาก
8. การอยู่ค่ายพักแรม	4.16	0.92	มาก
9. กิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษา	4.22	0.96	มาก
10. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	4.18	0.91	มาก
รวม	4.02	0.76	มาก
โดยรวม	4.02	0.74	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D. =0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

ด้านการจัดการ พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D. =0.71) สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ การจัดเวลาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ($\bar{X}=4.10$, S.D. =0.85) ประเด็นรองลงมาได้แก่ การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=4.03$, S.D. =0.85) การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=4.02$, S.D. =0.83) การจัดกิจกรรมนันทนาการตามแผนกำหนดการที่วางไว้ล่วงหน้า ($\bar{X}=4.00$, S.D. =0.87) การจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.98$, S.D. =0.96) การจัดเตรียมพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.98$, S.D. =0.89) การจัดทำแผนงาน/โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.95$, S.D. =0.87) และการดำเนินการประชาสัมพันธ์ในด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.94$, S.D. =0.95) ตามลำดับ

ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D. =0.75) สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรที่มีความเอาใจใส่นักเรียน ($\bar{X}=4.27$, S.D. =0.83) ประเด็นรองลงมา ได้แก่ บุคลากรดูแลด้านความปลอดภัย ($\bar{X}=4.16$, S.D. =0.94) บุคลากรทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.98$, S.D. =0.97) บุคลากรให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.98$, S.D. =0.85) บุคลากรรับฝากสิ่งของในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.91$, S.D. =1.00) และบุคลากรเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.85$, S.D. =0.93) ตามลำดับ

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D. =0.74) สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสมกับกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=4.14$, S.D. =0.84) ประเด็นรองลงมา ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X}=4.07$, S.D. =0.84) สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีที่นั่งสำหรับผู้นั่งชม ($\bar{X}=4.04$, S.D. =0.94) สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการในร่ม ($\bar{X}=4.00$, S.D. =0.90) จำนวนสนามกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอ ($\bar{X}=3.96$, S.D. =0.91) อุปกรณ์ในการจัดและประกอบกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X}=3.95$, S.D. =0.92) อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในสภาพพร้อมใช้ ($\bar{X}=3.95$, S.D. =0.87) สถานที่พักผ่อนเพียงพอและเป็นสัดส่วน ($\bar{X}=3.93$, S.D. =1.03) สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องสุขา ตู้เก็บอุปกรณ์ ($\bar{X}=3.93$, S.D. =0.99) และสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X}=3.81$, S.D. =0.96) ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมนันทนาการ พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D. =0.76) สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษา ($\bar{X}=4.22$, S.D. =0.96) ประเด็นรองลงมา ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X}=4.18$, S.D. =0.91) การอยู่ค่ายพักแรม ($\bar{X}=4.16$, S.D. =0.92) งานปีใหม่ งานสงกรานต์ ($\bar{X}=4.10$, S.D. =0.88) จัดให้ชมวีดิทัศน์ ($\bar{X}=4.07$, S.D. =0.98) กีฬาสี ($\bar{X}=4.04$, S.D. =1.07) ฟุตบอล ($\bar{X}=3.92$, S.D. =1.08) ประดิษฐ์งานฝีมือ ($\bar{X}=3.87$, S.D. =1.01) กายบริหาร ($\bar{X}=3.85$, S.D. =1.00) และแชร์บอล ($\bar{X}=3.82$, S.D. =1.04) ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท
กรุงเทพมหานครตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ**

ตาราง 3 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร
เพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D	t	Sig.
ชาย	97	3.95	0.67	1.381	.169
หญิง	101	4.08	0.69		

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับ
มัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการการจัด
กิจกรรมนันทนาการที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร
อายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D	t	Sig.
น้อยกว่า 25 ปี	103	3.98	0.68	.801	.424
มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป	95	4.06	0.69		

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับ
มัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการจัด
กิจกรรมนันทนาการที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D	t	Sig.
มัธยมศึกษาตอนต้น	68	3.80	0.74	3.070*	.003
มัธยมศึกษาตอนปลาย	130	4.13	0.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 เปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D	F	Sig.
ไม่ประกอบอาชีพ	64	3.97	0.75	.916	.402
พนักงานองค์การเอกชน	90	4.09	0.63		
ธุรกิจส่วนตัว	44	3.94	0.67		

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะมาสรุปประเด็นสำคัญๆ จัดเรียงลำดับความสำคัญในรูปของวงล้อของความคิดเห็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.ด้านการจัดการ ด้านการจัดการมีการดำเนินการได้ดีแล้ว ต้องมีความร่วมมือมากขึ้นการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาการจัดงบประมาณให้เพียงพอ และทั่วถึงการเผยแพร่ไม่ทั่วถึงกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ กิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีด้วยการปลูกป่าเพื่อให้นักศึกษาความสามัคคีในกลุ่มกันมากขึ้น เข้าร่วมกิจกรรมควรจัดทำให้มีการรวมกลุ่มจัดให้มีการแข่งขันด้านการกีฬา การร่วมมือความร่วมมือพอได้จัดงานให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้เพิ่มเติมจัดกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างเต็มที่ครบทุกอย่าง การร่วมมือได้ความรู้รอบตัวได้ความสนุกได้รู้จักอะไรใหม่ๆ ได้ความสนุกได้สาระดีและได้มีความรู้รอบตัวเราได้มากยิ่งขึ้น ได้มีประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่เข้ามาต้องสื่อสารประชุมกัน ให้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นกันและกันเพื่อนำไปดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ตลอดจนต้องการให้จัดการสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

2.ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ต้องการให้มีบุคลากรมากกว่านี้มีความร่วมมือดี และร่าเริงแจ่มใส บริการให้บุคคลอื่นๆ มีความประทับใจมีความเชี่ยวชาญและมีจิตสัมพันธดี ควรมีหรือตั้งหน่วยงานขึ้นมาได้ความรู้มากยิ่งขึ้น มีความรู้รอบตัวและรู้จักการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น มีทักษะการ พูดดี มีความเข้าใจง่ายบริการดี อธิบายเข้าใจ เป็นกันเองไม่เครียด ประชาสัมพันธ์แก่นักศึกษาทุกคน บุคลากรผู้ให้บริการต้องมีความรู้ความสามารถเป็นพิเศษบุคคลต้องดูแลซึ่งกันและกัน ดูแลให้ความเอาใจใส่กัน การบริการคืองานของผู้บริการที่ดี ต้องการให้มีบุคลากรมากยิ่งขึ้นเพราะอาจารย์ที่มีจะได้น้อยน้อยลง

3.ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ต้องการให้มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมากและดีกว่าเดิม ขอให้เตรียมอุปกรณ์ทุกอย่างให้มีความพร้อมใช้ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมากและดีกว่าเดิม ให้มีอุปกรณ์ที่ดี ทันสมัย มีคุณภาพ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านี้ ห้องน้ำไม่เพียงพอ ควรให้มีอุปกรณ์การกีฬาให้เพียงพอและพร้อมใช้งาน สถานที่ที่กว้างขวางและปลอดภัย สำหรับการจัดกิจกรรมสถานที่ จัดกิจกรรมและอุปกรณ์ต้องมีความพร้อมในการทำกิจกรรมเพื่อความปลอดภัยกับทุกคน

4. ด้านกิจกรรมนันทนาการ พบว่าการจัดกิจกรรมที่ทุกคนไม่สามารถเข้าถึงและมีความสนุกสนานร่วมด้วยทุกๆ ด้านเพื่อการออกกำลังกายแข็งแรง ได้ร่วมกิจกรรมควรจะมีการส่งเสริมมากกว่านี้ บุคลากรต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับกิจกรรมให้มาก ต้องมีความรู้กับนักศึกษาให้มากที่สุด

สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ให้นักศึกษาเข้าใจ เพื่อความบันเทิงและความสามัคคีของการ
ออกกำลังกาย ให้มี กิจกรรมมากกว่านี้ เพื่อจะได้ไม่เครียด จะได้ผ่อนคลายมีความสุข ควรมีสถานที่
เพียงพอจัดกิจกรรม ควรเพิ่มกีฬา กิจกรรมต่างๆ ที่สามารถทำร่วมกันได้ เพื่อให้นักศึกษาทุกคนรู้จัก
กันมากขึ้น และมีความสามัคคีต่อกัน ตลอดจนการทำประโยชน์ให้กับสถานที่อื่นๆ บ้าง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัย สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ และสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานครตาม ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
2. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
4. นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน และประเภทที่ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ให้กับนักศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในปีการศึกษา 2554 จำนวน 198 คน (ฝ่ายงานทะเบียน กศน. เขตพญาไท : 2554)

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแยกเนื้อหาแบบสอบถามเป็นด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ การจัดการด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรมนันทนาการ ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ และทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทางสถิติ วิเคราะห์สัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1970:161) ได้ค่าเท่ากับ 0.93 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่น่าไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร หาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 1 สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการมาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วเสนอเป็นความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวมาวิเคราะห์ค่าร้อยละแล้วเสนอเป็นความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษาเขตพญาไท มา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยแยกเป็นรายข้อแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์ การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

5. นำข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุป แล้ว นำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การผลการวิเคราะห์ สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์ การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอก กระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ศูนย์การศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน สรุปได้ ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการ ขาดการดำเนินการที่ดี ขาดความร่วมมือ การจัดการไม่ชัดเจน ไม่สะดวกในการติดต่อสื่อสาร ไม่เหมาะสมกับยุคข่าวสารข้อมูล

1.2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ขาดบุคลากรสำหรับการดูแลและบริการในการการเรียนการสอนให้พอเหมาะกับจำนวนนักศึกษาในพื้นที่ที่ครอบคลุม

1.3 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอสำหรับนักศึกษาในการแสวงหาความรู้ความสนใจในบทเรียนที่เรียนมากกว่าเดิม

1.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมนันทนาการมีน้อย ไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

2. การสอบถามความต้องการการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ของนักศึกษาศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

2.1 ข้อมูลของนักศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับ มัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 51.00 และเพศชาย ร้อยละ 49.00 ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 25 ปี ร้อยละ 52.02 และอายุมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 47.98 ส่วนใหญ่เรียนในระดับช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 65.66 และมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 34.34 และนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานองค์การเอกชน ร้อยละ 45.45 ไม่ประกอบอาชีพ ร้อยละ 32.32 และมีธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.22

2.2 ความต้องการการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานครสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีความต้องการการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการ พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ การจัดเวลาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนประเด็นรองลงมา ได้แก่ การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามแผนกำหนดการที่วางไว้ล่วงหน้า การจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน การจัดเตรียมพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมพัฒนานักเรียน การจัดทำแผนงาน/โครงการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน และการดำเนินการประชาสัมพันธ์ในด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามลำดับ

ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรที่มีความเอาใจใส่นักเรียน ประเด็นรองลงมา ได้แก่ บุคลากรดูแลด้านความปลอดภัย บุคลากรทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน บุคลากรให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน บุคลากรรับฝากสิ่งของในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน และบุคลากรเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามลำดับ

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสมกับกิจกรรมพัฒนานักเรียน ประเด็นรองลงมา ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่ได้มาตรฐาน สถานที่จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีที่นั่งสำหรับผู้นั่งชม สถานที่จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน

ร่วม จำนวนสนามกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอ อุปกรณ์ในการจัดและประกอบกิจกรรมนันทนาการ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในสภาพพร้อมใช้ สถานที่พักผ่อนเพียงพอและเป็นสัดส่วน สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องสุขา ตู้เก็บอุปกรณ์ และสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมนันทนาการ พบว่า มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษา ประเด็นรองลงมา ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ การอยู่ค่ายพักแรม งานปีใหม่ งานสงกรานต์ จัดให้ชมวีดิทัศน์ กีฬาสี ฟุตซอล ประดิษฐ์งานฝีมือ กายบริหาร และแชร์บอล ตามลำดับ

2.3 การเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานครตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ สรุปได้ดังนี้

2.3.1 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

2.3.2 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

2.3.3 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.4 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปและอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญๆ ดังนี้

1. สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบว่า

1.1 ด้านการจัดการ งบประมาณไม่เพียงพอและทั่วถึง และความต้องการของนักศึกษา ทั้งนี้การจัดการต้องอาศัยความร่วมมือมากขึ้น การจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีให้นักศึกษามากขึ้น ควรจัดกิจกรรมในวันอาทิตย์จะได้ไม่เสียงาน การสื่อสารให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมให้รวดเร็วมากกว่าเดิม รวมถึงควรมีที่พักผ่อนเพื่อจะได้ให้นักศึกษาผ่อนคลาย อาจไม่มีความเหมาะสมกับความต้องการ เพราะผู้จัดการไม่เข้าใจระบบการบริหารกิจกรรมนันทนาการ ตามทฤษฎีของ ฟาโยล (Fayol, 1972 : 8) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ไม่มีหลักการบริหารใดที่สามารถใช้ได้กับทุกสถานการณ์และทุกองค์การ เพราะองค์การต่าง ๆ มีความแตกต่างกันด้วยสภาพแวดล้อมและภายนอก ฉะนั้นการบริหารจัดการจึงแตกต่างกัน

1.2 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ บุคลากรมีความร่วมมือดี มีความเชี่ยวชาญตลอดจนความรู้ความสามารถเป็นพิเศษ มีมนุษยสัมพันธ์และเป็นกันเองกับนักศึกษา มีทักษะการพูด ทำให้นักศึกษาประทับใจ เข้าใจง่าย ต้องการเรียนรู้มากขึ้น แต่ควรมีจำนวนบุคลากรให้มากกว่านี้ ผู้ให้บริการต้องมีความรู้ ความสามารถเรื่องนันทนาการเพื่อประโยชน์กับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโรบินส์ ,สตีเฟนส์ (Robbins, Stephen. 2003 : 2) ที่ได้กล่าวไว้ว่าผู้บริหารต้องรับผิดชอบงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้อื่นให้ลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี มีคุณภาพให้เพียงพอกับนักศึกษา ห้องน้ำมีไม่เพียงพอกับนักศึกษา ตลอดจนห้องเรียนควรเป็นห้องปรับอากาศเพื่อความสะอาดสบาย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ตลอดจนความเหมาะสมกับประเภทของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ตามแนวคิดของกำไซค์ เผือกสุวรรณ (2538 : 12) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมเป็นการจัดกระบวนการให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้รับความสุข พัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญาและร่างกายโดยมีกิจกรรมกระตุ้น

1.4 ด้านกิจกรรมนันทนาการ ไม่มีการจัดกิจกรรม กีฬา การเข้าค่าย การออกกำลังกาย ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและสนุกสนานร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อให้นักศึกษารู้จักกันมากขึ้นและมีความสามัคคีต่อกัน ซึ่งตามแนวคิดของสุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 91) มีความเห็นว่าความต้องการความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ เป็นความต้องการสูงสุดของคน จึงควรจัดประเภทของกิจกรรม นันทนาการให้เหมาะสมกับเพศ วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2. ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมนันทนาการสามารถลดภาวะความเครียดเสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นได้ เพราะการที่ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้น จะทำให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีสุขสบายใจจากกิจกรรมที่เข้าร่วมดังที่ คณิต เขียววิชัย (กรรณิการ์ ไวยสุธา. 2549: บทนำ; อ้างอิงจาก คณิต เขียววิชัย. 2529: 23) กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการไว้ว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าวิถีการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจนเป็นผลให้คนเราต้องมีปัจจัยที่ให้อีกอย่างหนึ่งนอกจากเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและอาหารแล้ว การพักผ่อนก็มีความจำเป็นในชีวิตคนเราเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่งนอกจากนี้ สมชาย วงศ์นาม (2549: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการไว้ว่า トラบใดที่มนุษย์ยังต้องต่อสู้กับชีวิตจากการประกอบอาชีพที่มีลักษณะแตกต่างกันไป บางคนต้องทำงานหนักตลอดวันและบางคนต้องทำงานทั้งวันและคืนไม่มีเวลาว่างที่จะพักผ่อนหย่อนใจและไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ทำให้ระบบสังคมสลับซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้น บุคคลควรจะต้องมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการ ซึ่งจะช่วยขจัดปัญหาต่างๆ ได้นั้น การจัดกิจกรรมนันทนาการจึงเป็นการเสริมสร้างการมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการดังกล่าวทำให้นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อธิพงษ์ อภิรมยานนท์ (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ โดยพบว่า นักเรียนมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานครตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน จากข้อค้นพบดังกล่าวอาจเนื่องมาจากในปัจจุบันทั้งเพศชายและหญิงมีสิทธิเสรีภาพในการทำกิจกรรม

ต่างๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งการทำงาน การเข้าศึกษา หรือการร่วมกิจกรรมซึ่งทำให้ ทั้งสองกลุ่มมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ประเด็นดังกล่าวแล้วในสังคมปัจจุบันนี้มีการแข่งขันทั้งในด้านการทำงานเพื่อหารายได้มาเลี้ยงชีพ ทั้งตนเองและครอบครัว จึงทำให้มีความเครียด ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้ต้องมีสถานที่หรือกิจกรรมเพื่อลดความตึงเครียดทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์ปวีณ์ หนีพาล (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของประชาชนอายุระหว่าง 20-30 ปีในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ประชาชนอายุระหว่าง 20-30 ปี ในพื้นที่เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมใกล้เคียงกัน และงานวิจัยของ วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์ (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคคลากรสถาบันการพลศึกษา ซึ่งพบว่า บุคคลากรสถาบันการพลศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษาเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน จากข้อค้นพบดังกล่าวอาจเนื่องมาจากนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยทั้งในกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 25 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงวัยที่ประกอบอาชีพแล้ว ซึ่งบุคคลในกลุ่มทำงานจะมีความเครียดทั้งด้านต่างๆ สะสม และเนื่องจากภาระงานจึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะพักผ่อนหรือทำกิจกรรมเพื่อที่จะทำให้ตนเองผ่อนคลายได้อย่างเต็มที่นัก จึงทำให้นักศึกษาในช่วงอายุทั้งสองกลุ่มนี้มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมือนกัน และมีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมนันทนาการนี้จะสามารถลดภาวะความเครียดเสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งในที่นี้เกิดจากการทำงาน และการที่นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้น จะทำให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีสุข สบายใจจากกิจกรรมที่เข้าร่วม จึงทำให้นักศึกษาทั้งสองช่วงอายุมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ปวีณ์ หนีพาล (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของประชาชนอายุระหว่าง 20-30 ปีในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ประชาชนอายุระหว่าง 20-30 ปี ในพื้นที่เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมใกล้เคียงกัน และงานวิจัยของ วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์ (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคคลากร

สถาบันการพลศึกษา ซึ่งพบว่า บุคคลากรสถาบันการพลศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขต พญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการมากกว่านักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพทั้งพนักงานองค์การ เอกชนและธุรกิจส่วนตัว และยังต้องเข้าเรียนอีกจึงทำให้นักศึกษาในกลุ่มนี้ไม่มีเวลาที่จะได้พักผ่อนหรือ ทำกิจกรรมมีตนเองสนใจได้น้อยกว่านักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงทำให้นักศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการที่สูงกว่า ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พุทธางกูร จิระชนาภักดิ์ (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและความ ต้องการกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

3.4 นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขต พญาไท กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน จากผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่สามารถลดภาวะความเครียด เสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้น และยังทำให้ผู้เข้าร่วมได้รับความ สนุกสนานเพลิดเพลิน มีความสุข และสบายใจ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นนี้ทำให้นักศึกษาในแต่ละกลุ่มที่มีอาชีพ แตกต่างกันมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการที่ไม่แตกต่างกัน และอีกประการหนึ่งนั้นอาจเรื่อง มาจากเมื่อนักศึกษาได้เข้าเรียนในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับ มัธยมศึกษา อาจทำให้ไม่มีเวลาที่จะไปทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำกิจกรรมที่ตนเอง อยากจะทำเพราะว่าในวันธรรมดาที่จะต้องประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตน และวันเสาร์ อาทิตย์ก็ต้องเข้า ศึกษาจึงทำให้ไม่มีเวลาและอาจส่งผลให้เกิดความเครียดสะสมขึ้นได้ จากเหตุผลต่างๆดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงทำให้นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมือนกัน และมีความ ต้องการอยู่ในระดับมากในทุกกลุ่ม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ปวีณ์ หนีพาล (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของประชาชนอายุระหว่าง 20-30 ปีในเขต

จตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ประชาชนอายุระหว่าง 20-30 ปี ที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการ กิจกรรมนันทนาการโดยรวมใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ควรวางนโยบายของหน่วยงานให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์สุขแก่นักศึกษาทุกระดับ ตลอดจนมีงบประมาณสนับสนุนเพียงพอในการดำเนินการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
2. ควรจะมุ่งเน้นการส่งเสริมกิจกรรมให้กับนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มากกว่า กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อที่จะทำให้นักศึกษานอกจากจะมีความสุขจากการเข้าเรียนแล้วยังทำให้ได้มีที่ผ่อนคลาย หรือเพิ่มกำลังใจที่จะเรียนและทำงานต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาในประเด็นรูปแบบของกิจกรรมที่นักศึกษาให้ความสนใจและมีแนวโน้มที่สามารถดำเนินการจัดได้ หรือการบริหารจัดการเพื่อบูรณาการการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น
2. ควรศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ต้องการเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ไวยสุรา. (2549). การศึกษาปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานสายการผลิตบริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุ๊ป. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา บุญรอด. (2547). ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุจังหวัดนครสวรรค์. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมพลศึกษา. (2538). แนวทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ.
- กมลลา ชินพงศ์. (2532). การประเมินมูลค่าทางนันทนาการ: กรณีศึกษาสวนจตุจักร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กำโชค เผือกสุวรรณ. (2538). ผู้นำนันทนาการ. กรุงเทพฯ : เกษมศรีการพิมพ์.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2534). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรพิทยา.
- กิตติพงษ์ คงโพธิ์น้อย. (2552). สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณิต เขียววิชัย. (2525). ผลของผลย้อนกลับจากครูต่อการเรียนรู้ทางกีฬาเทเบิลเทนนิส. วิทยานิพนธ์ (ค.ม.) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิราวัจน์ จันทสิทธิ์. (2540). ความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ฐิพี ยาวพัฒน์. (2543). นันทนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผลการเจริญ.
- พิสมัย พลายงาม. (2539). การศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พิระพงษ์ บุญศิริ. (2542). *โภชนาการและการออกกำลังกาย*. พิมพ์ลักษณ์ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์แม็คจำกัด.
- วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์. (2551). *สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรสถาบันการพลศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิสิฐ เหมะภาคะพันธ์. (2527). *นันทนาการเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). *จิตวิทยาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมพงศ์ พงศ์ทองเมือง. (2548). *สภาพและความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ผู้จัดจำหน่าย)
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา: แนวคิดทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม เขยทิววงศ์. (2551). *การส่งเสริมการศึกษานอกระบบการศึกษาตามอัธยาศัย*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- อเนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. เอกสารประกอบการสอนนันทนาการกับสังคม. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Ann, Elisabeth D.A. (1997, April). A Survey of Lifetime Sports Needs and Interests of Senior Citizens in Middle Tennessee. *Dissertation Abstracts International*. 37(10): 634-A.
- Bucher, Charles A. (1974). *Foundation of physical education*. (8th ed). St. Louis: The C.V. Mosby.

- Cronbach, Lee J. (1970). *Essential of Psychology Testing*. 3rd ed. New York: Harper and Row, Pubilshes, Inc.
- Fayol, Henri. (1972). *General Industrial Management*. in J.C. Denyer eds; Student Guide to Principles of Management London : The Zeus Pres.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and Personnality*. New York: Harper and Row Publishers.
- McDowell, Linada Lee Goette. (1996, May). Leisure Recreational Preferences and Practices Among Adolescents wits and Without Mental Retardation. *Dissertation Abstracts international*. 56(11X: 435-A.
- Otto, Lerbinger. (1972). *Design for Persuasive Communication*. New Jersey: Prentice Hall.
- Raymore, Leslie Ann. (1994). The Tradition from Adolescence to Young Adulthood: Predictors of Leisure Behavior. *Dissertation Abstracts International*.
- Robbins, Stepjen P; & Coulter, Mary. (2003). *Mangement*. 7th ed. New Jersey: Upper Saddle River.
- Scott Isaacs. (1971). *Inside dynamic HTML*. Redmond, Wash: Microsoft Press.
- Walkin, B"c. (1983). "Secondary schools and their effects on Continuting participation in physical Activity by college students in New south Wales, Australia" *Dissertation Abstracts International*. Australia.

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ท่านมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 4 ด้าน เป็นอย่างไรดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดการ

.....

.....

.....

2. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

.....

.....

.....

3. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

4. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะไม่เกิดผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษาแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้เพียงพอและเหมาะสมกับนักศึกษาในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวชยรัตน์ แพทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ น้อยกว่า 25 ปี

☐ มากกว่า 25 ปี ขึ้นไป

3. ระดับชั้น

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย

4. อาชีพ

☐ ไม่ประกอบอาชีพ

☐ พนักงานองค์การเอกชน

☐ ธุรกิจส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความต้องการของท่านมากที่สุด

การจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการ					
1. การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
2. การจัดทำแผนงาน/โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
3. การจัดกิจกรรมนันทนาการตามแผนกำหนดการที่วางไว้ล่วงหน้า					
4. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
5. การดำเนินการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
6. การจัดเวลาเพื่อให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
7. การจัดสรรงบประมาณด้านกิจกรรมนันทนาการ					
8. การจัดเตรียมพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมนันทนาการ					
ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ					
1. บุคลากรให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
2. บุคลากรเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมนันทนาการ					
3. บุคลากรทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
4. บุคลากรรับฝากสิ่งของในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ					
5. บุคลากรที่มีความเอาใจใส่ต่อนักเรียน					
6. บุคลากรดูแลด้านความปลอดภัย					
7. บุคลากรเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี					

การจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ได้มาตรฐาน					
2. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง					
3. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการในร่ม					
4. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสมกับกิจกรรมนันทนาการ					
5. สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีที่นั่งสำหรับผู้นั่งชม					
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องสุขา ตู้เก็บอุปกรณ์					
7. สถานที่พักผ่อนเพียงพอและเป็นสัดส่วน					
8. จำนวนสนามกีฬาและสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอ					
9. อุปกรณ์ในการจัดและประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
10. อุปกรณ์ต่างๆ ในการทำกิจกรรมนันทนาการอยู่ในสภาพพร้อมใช้					
ด้านกิจกรรมนันทนาการ					
1. ฟุตบอล					
2. แฮนด์บอล					
3. กีฬาสี					
4. กายบริหาร					
5. ประดิษฐ์งานฝีมือ					
6. งานปีใหม่ งานสงกรานต์					
7. จัดให้ชมวิดีโอ					
8. การอยู่ค่ายพักแรม					
9. กิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษา					
10. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาศูนย์การศึกษา
นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยระดับมัธยมศึกษา เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

1. ด้านการจัดดำเนินการ

.....

.....

.....

.....

2. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

4. ด้านกิจกรรมนันทนาการ

.....

.....

.....

.....

5. อื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง
ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. นายวัชร ชลารักษ์
รองเลขาธิการสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กระทรวงศึกษาธิการ

